

Книгата на Даниил — сто тридесет и шеста част

Пророческият преход на републиканизма и протестантизма: от смърт към възкресение

Jeff Pippenger
2024-03-14

Налице е преход и на републиканския, и на истинския протестантски рог на земния звяр, който започна през 2020 година. Истинският протестантски рог бе убит на 18 юли 2020 година, а републиканският рог бе убит на 3 ноември 2020 година. Според Откровение, единадесета глава, след три и половина символични дни те отново ще се изправят на нозете си. Когато се изправят, истинският протестантски рог ще премине от лаодикийци към филаделфийци. Те ще бъдат изведени от църква и въведени в движение. Те са били изведени от опитността на седмата църква в опитността на шестата църква. Те са станали осмият, който е от седемте.

Движението в началото на адвентизма беше филаделфийското движение, и филаделфийското движение се възстановява в края. Делото на трите ангела от Откровение, четиринадесета глава, започна като движение и ще завърши като движение. Филаделфийското движение, представено от шестата църква — Филадельфия, умря през 1856 г., а от края на юли 2023 г. то сега бива възкресявано като осмото, което е от седемте.

В същата история републиканският рог преживява паралелна смърт и възкресение, като шестият президент след Рейгън по времето на края през 1989 г. става осмият президент, който е от седемте. Процесът на преход за републиканския рог е представен чрез неговото сливане с рога на отстъпилото протестантство, което е духовно блудство и образът на звяра. Републиканският рог става осмият, тоест от седемте, защото представлява образ на звяра на католицизма, тоест осмата глава, която е от седемте глави, в Откровение, глава седемнадесета, и в Даниил, глава втора.

Политическият преход на рога на републиканизма е представен в периода на подготовка от 1776 до 1798 година. Този пророчески период е необходим ключ, за да се разпознае разпечатването на скритата тайна на Навуходоносоровия образ на зверовете. Този период на подготовка е представен чрез тридесетгодишния период на подготовка както за Христос, така и за антихриста.

Времето на запечатването от 11 септември 2001 г. до скоро настъпващия неделен закон е пророческият период, в който се изпълнява действието на всяко видение. То представлява периода, който завършва с връщането на папството на престола на земята като осмото царство, което е от седемте, в часа на „голямото земетресение“ от единадесета глава на Откровение. Следователно то е било предобразено от периода, който е предхождал първото възкачване на папството на престола през 538 г. През 538 г. папството приема неделен закон

на Събора в Орлеан, отбелязвайки края на тридесетте години на подготовка и предобразявайки скоро настъпващия неделен закон. Исус никога не се променя, затова трябва да има период, който предхожда неделния закон, през който смъртоносната рана бива изцелена, както беше и първия път, когато папството беше възкачено на престола.

Този период е представен чрез историите, свързани с ориентирите на годините 508, 533 и 538. През 508 година започна периодът на подготовка, или установяването на папството. Четвъртото царство на езическия Рим, сила на дракона, бе покорено, а през 533 година Юстиниан постанови, че папството е „глава на църквите, а също и изобличител на еретиците“. Всичко, което оставаше, за да поеме папството властта през 538 година, беше премахването на готите от град Рим, и това се случи през 538 година. Тази тридесетгодишна историческа линия вървеше успоредно с раждането на Христос, последвано от служението на Йоан, което доведе до упълномощаването на Исус като Месия при Неговото кръщение.

Периодът на подготовка в историята на Христос върви успоредно с времето на запечатването и се отнася до вътрешната линия на протестантския рог, докато периодът на подготовка за антихриста се отнася до външната линия на републиканския рог. Тези два периода предоставят две свидетелства за 11 септември 2001 г., 7 октомври 2023 г. и за скоро идващия неделен закон. Единият период подчертава външното, а другият — вътрешното свидетелство на времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди.

Делото на Йоан, като глас в пустинята, който приготви пътя за Вестителя на завета, съответстваше на указа на Юстиниан, който приготви пътя за човека на греха, който е вестителят на завета на смъртта. 7 октомври 2023 г. беше предупреждението за онова, което предстои да се случи, когато неделният закон бъде наложен, както беше през 538 г. 7 октомври 2023 г. съответства на 533 г. в периода на подготовка за първия път, когато папството беше поставено на престола на земята. Това е предупреждението, че при скоро идващия неделен закон, както през 538 г., папата отново ще стане едновременно глава на църквите и също така изправител на еретиците. Това е също и предупреждението за ескалиращата война на исляма от третото горко.

Това е предупреждението, което посочва исляма („вестите от изток“), и предупреждението за възстановяването на папата („вестите от север“). Това предупреждение съвпада с делото на вестителя, който приготвя пътя в последните дни, за Вестителя на завета, Който след това трябва да влезе в завет със сто четиридесет и четирите хиляди.

Трите периода на подготовка (тридесетте години на Христос и антихриста, и времето на запечатването) също са предобразени чрез периода от 1776 до 1798 година. Краят на земния звяр има определен период, който предхожда неговия край като шестото царство на библейското пророчество; следователно началото на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество трябва да има пророчески период, който предхожда началото на това царство. Алфа и Омега винаги онагледява края на едно нещо заедно с началото му.

1776, 1789 и 1798 представят 11 септември 2001 г., 7 октомври 2023 г. и скоро идващия неделен закон. От 1776 до 1798 г. бе осъществена пророческата подготовка за

установяването на шестото царство, точно както годините 508, 533 и 538 представяха подготовката за установяването на петото царство. Те трябва да имат същите пророчески характеристики, защото шестото царство трябва да бъде образът на петото царство.

Тридесетте години на подготовката на Христос, водещи към Неговото кръщение, представляват същия период; защото, когато Христос дойде, за да утвърди завета за една седмица, започвайки от Своето кръщение, Той установяваше Своето царство на благодатта. Установявайки Своето царство на благодатта през тези седем години, Той проля Своята кръв, за да утвърди това царство, и като направи това, остави примера за това кога ще установи Своето царство на славата. Това царство на славата е царството от Данаил 2, представено като камък, отсечен от планина без ръце. Това царство, както ни известява сестра Уайт, се установява по време на късния дъжд, а късният дъжд започна на 11 септември 2001 г.

„Късният дъжд идва върху онези, които са чисти — тогава всички ще го приемат, както преди.“

„Когато четирите ангела отпуснат хватката си, Христос ще установи Своето царство. Никой не получава късния дъжд, освен онези, които правят всичко, което е по силите им. Христос би ни помогнал. Всички биха могли да бъдат победители чрез Божията благодат, чрез кръвта на Исус. Цялото небе е заинтересовано от делото. Ангелите са заинтересовани.“ Spalding and Magan, 3.

На 11 септември 2001 г. четирите ветрове, които са представени като разгневен кон (исляма), бяха пуснати, а след това възпрени, докато сто четиридесет и четирите хиляди биват запечатвани. 1776, 1789 и 1798 представляват периода на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, и трите дати представляват законодателни постановления, които доведоха до установяването на шестото царство от библейското пророчество. Втората дата, 1789, посочва Конституцията на Съединените щати и следователно именно вестта, която посочи Конституцията като двояката власт, която трябваше да настъпи през 1798 г., беше както 533 беше известяването на двояката власт, която щеше да настъпи през 538 г., така както Йоан Кръстител извести двояката власт, която щеше да настъпи при Христовото кръщение.

Двете сили, които съставляваха двойната сила на Христос, бяха Неговият пример, че Божествеността, съчетана с човечност, не греши. Двете сили, които съставляваха двойната сила на антихриста, бяха неговото възцаряване като глава на църквите и неговото възцаряване като изправител на еретиците. Двете сили, които съставляват двойната сила на земния звяр, са двата рога на републиканизма и протестантизма.

„И имаше два рога, подобни на агнешки.“ Агнешките рога показват младост, невинност и кротост, като уместно представят характера на Съединените щати, когато те са показани на пророка като „излизащи“ през 1798 година. Сред християнските изгнаници, които най-напред избягаха в Америка и потърсиха убежище от царското потисничество и свещеническата нетърпимост, имаше мнозина, които решиха да установят управление

върху широката основа на гражданска и религиозна свобода. Техните възгледи намериха израз в Декларацията за независимост, която излага великата истина, че „всички хора са създадени равни“ и са надарени с неотменимото право на „живот, свобода и стремеж към щастие“. А Конституцията гарантира на народа правото на самоуправление, като постановява, че представители, избрани чрез народно гласуване, трябва да създават и прилагат законите. Беше дадена и свобода на религиозната вяра, като на всеки човек бе позволено да се покланя на Бога според повелите на своята съвест. Републиканизмът и протестантството станаха основните принципи на нацията. Тези принципи са тайната на нейната сила и благоденствие. Потиснатите и онеправданите из цялото християнство насочиха към тази земя своя интерес и надежда. Милиони потърсиха нейните брегове и Съединените щати се издигнаха до място сред най-могъщите народи на земята.“ Великата борба, 441.

1776, 1789 и 1798 представят три истории, които подчертават, че осмият е от седемте. 1776 представя публикуването на Декларацията за независимост и историята на Първия и Втория континентален конгрес. 1789 представя публикуването на Конституцията и историята на Устава на конфедерацията. 1798 представя публикуването на Законите за чужденците и подстрекателството към бунт и началото на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество.

Първият континентален конгрес се състоя през 1774 г. и бе ключова институция в ранната история на Съединените щати, като служеше за управителен орган по време на Американската война за независимост. Континенталните конгреси се разделят на два пророчески периода: първия конгрес и последния конгрес. Първият континентален конгрес имаше двама председатели и заседаваше във Филаделфия от 5 септември до 26 октомври 1774 г. Пейтън Рандолф беше първият председател на събранието от 5 септември до 22 октомври, а след това Хенри Мидълтън председателстваше през следващите пет дни, до 26 октомври 1774 г.

Вторият континентален конгрес се провежда от 1775 до 1781 година. През времето на своето съществуване Вторият континентален конгрес има шестима председатели. Пейтън Рандолф председателства като президент от 10 май 1775 година до 24 май 1775 година. Той е първият президент както на Първия, така и на Втория континентален конгрес. Общо осем президенти има в историята на Първия и Втория континентален конгрес.

Вторият президент на Втория континентален конгрес беше Джон Ханкок, и Ханкок председателстваше от 24 май 1775 г. до 31 октомври 1777 г. Хенри Лорънс председателстваше от 1 ноември 1777 г. до 9 декември 1778 г. Джон Джей председателстваше от 10 декември 1778 г. до 28 септември 1779 г. Самюъл Хънтингтън председателстваше от 28 септември 1779 г. до 9 юли 1781 г. Томас Маккин председателстваше от 10 юли 1781 г. до 4 ноември 1781 г.

Пейтън Рандолф беше първият председател както на Първия, така и на Втория Континентален конгрес. Това показва, че през двата периода на Континенталните конгреси е имало осем председателски мандата, но председателят, който е бил първият председател

на всеки от двата периода, е бил едно и също лице. Следователно, макар да е имало осем председателски мандата, в действителност председателите са били само седем. Първият председател беше един от седемте мъже, които бяха председатели, но тъй като Рандолф председателства два пъти в тази история, той също така представлява осмия, който беше от седемте.

В историята на Континенталните конгреси Революционната война бе ръководена от Конгреса. Поради тази причина Джордж Вашингтон никога не е бил президент през този период, тъй като бе назначен за първи върховен главнокомандващ на въоръжените сили.

Като първи президент и на двата периода, Рандолф представя двама свидетели, които предобразяват първия действителен президент, а именно Джордж Вашингтон. Вашингтон е представен чрез Рандолф и следователно Рандолф, като символ на Вашингтон, предава както пророческите характеристики на Рандолф като първия президент, така и това, че Рандолф беше осмият, който беше от седемте. Така Джордж Вашингтон, като първи президент и първи главнокомандващ, беше също така пророчески осмият и беше от седемте.

Исус илюстрира края на едно нещо с началото, така че последният президент и върховен главнокомандващ ще бъде осмият, който е от седемте. Този пророчески факт е установен в историята на Първия и Втория Континентален конгрес, която е представена от датата на първия ориентир — 1776 г. — и публикуването на Декларацията за независимост.

Ориентирът от 1776 година е прообраз на 11 септември 2001 г. и на Патриотичния акт, когато американската независимост бе поставена под властта на римското право, а вече не под английското право. Той бележи началото на пророческия период, който подготвя пътя папството отново да заеме престола на земята при скоро настъпващия неделен закон.

Както при пророческия период, представен от 1776 г., пророческият период представляше историята от приключването на Втория континентален конгрес през 1781 г. до 1789 г., която е датата, определяща ориентира, свързан с публикуването на Конституцията. В тази история също имаше осем президенти. Историята от 1781 до 1789 г. е историята на Статиите на конфедерацията. Статиите на конфедерацията представляваха първата Конституция, но слабостта на Статиите на конфедерацията доведе до тяхната замяна и до ратифицирането на Конституцията през 1789 г.

В този период осемте президенти се състояха от седем президенти, които не бяха президенти в историята на двата Континентални конгреса, и един, който беше също президент и в онзи първи пророчески период. Джон Ханкок служи както във втория Континентален конгрес, така и в периода, представен от Устава на конфедерацията. На пророческо ниво имаше само седем мъже, които бяха президенти по време на двата Континентални конгреса; следователно, пророчески, Джон Ханкок беше един от осемте в периода на Устава на конфедерацията, но той беше също и един от седемте мъже от предишния период. Затова той беше осмият, който беше от седемте.

Вторият пророчески период, представен от 1789 г., също имаше президент (Hancock), който беше осмият, но от седемте, както беше и Payton Randolph в първия пророчески период, представен от 1776 г. 1789 г. съответства на и представя процесите на Pelosi от 6 януари 2021 г.

„Господ има верни стражи по стените на Сион, които да викат с висок глас и да не жалят, да издигат гласа си като тръба и да показват на Неговия народ престъплението му и на Якововия дом греховете му. Господ е допуснал врагът на истината да положи решително усилие срещу съботата на четвъртата заповед. Чрез това Той възнамерява да събуди определен интерес към този въпрос, който е изпит за последните дни. Това ще открие пътя, за да бъде прогласена със сила вестта на третия ангел.“

„Нека никой, който вярва в истината, да не мълчи сега. Никой не бива сега да бъде безгрижен; нека всички отправят настойчиво молбите си към престола на благодатта, позовавайки се на обещанието: „И каквото и да поискате в Мое име, това ще сторя“ (Йоан 14:13). Сега е време на опасност. Ако тази земя на самохвално провъзгласена свобода се готви да пожертва всеки принцип, който е залегнал в нейната Конституция, като издава постановления за потискане на религиозната свобода и за налагане на папска лъжа и заблуда, тогава Божият народ трябва с вяра да представи своите молби пред Всевишния. В Божиите обещания има пълно насърчение за онези, които полагат упованието си в Него. Перспективата да бъдат доведени до лична опасност и скръб не бива да поражда униние, а трябва да ускори силата и надеждите на Божия народ; защото времето на тяхната опасност е времето, когато Бог им дава по-ясни проявления на Своята сила.“

„Не бива да седим в спокойно очакване на потисничество и скръб и да скръстим ръце, без да правим нищо, за да предотвратим злото. Нека нашите обединени викове се възнасят към небето. Молете се и работете, и работете и се молете. Но никой да не действа прибързано. Научете се, както никога досега, че трябва да бъдете кротки и смирени по сърце. Не бива да отправяте хулително обвинение срещу никого, било отделни личности, било църкви. Научете се да се отнасяте към умовете така, както Христос се отнасяше. Понякога трябва да бъдат изричани остри неща; но бъдете сигурни, че Светият Дух Божий обитава в сърцето ви, преди да изречете ясно отсечената истина; тогава нека тя си пробие път. Вие не трябва да вършите рязането.“ Избрани вести, книга 2, 370.

Вторият ориентир в пророческия период на подготовка, представен чрез Конституцията, посочва, че Конституцията трябва да бъде преобърната при следващия ориентир. Този втори ориентир е бил типологично представен от Йоан Кръстител, а също и от указа на Юстиниан, като и двата както посочиха, така и отправиха предупреждение във връзка с настъпването на последното събитие, представено в този период. За Йоан това беше овластяването на Христос, когато Той потвърди Своя завет на живот със Своята скъпоценна кръв, а за Юстиниан — овластяването на антихриста, който трябваше да утвърди своя завет на смърт с кръвта на мъчениците.

Конституцията през 1789 г. обозначи овластяването на двата рога на земния звяр, и с това 1789 г. обозначи и предстоящото скоро унищожение на двата рога на властта на земния звяр, както е представено чрез Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. Когато двамата свидетели бяха убити по улиците през 2020 г., те обозначаха и предупредиха за продължителна атака срещу Конституцията, символизирана от процесите на Пелоси от 6 януари 2021 г.

6 януари 2021 г. е предупреждението за овластяването на папството при скоро идващия неделен закон, както е предобразено от указа на Юстиниан през 533 г. 6 януари 2021 г. и 533 г. и двете дават предупреждение за скоро идващия неделен закон, както е предобразен от неделния закон през 538 г. на Орлеанския събор и от Законите за чужденците и подстрекателството през 1798 г., които предобразиха земния звяр, говорещ като змей, при скоро идващия неделен закон.

При неделния закон смъртоносната рана на папството ще бъде изцелена и осмата глава от Откровение, глава седемнадесета, която е от седемте глави, ще бъде възкресена. Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. представляват земния звяр, който проговаря като змей, когато не само налага поклонение на слънцето, но след това принуждава целия свят да приеме властта на морския звяр от Откровение, глава тринадесета, като осмата глава, която е от седемте глави. Следователно във всеки от трите периода, представени в рамките на периода на подготовка чрез 1776, 1789 и 1798 г., пророческата загатка за осмия, който е от седемте, е пророчески представена.

Първите два ориентира (1776 и 1789), които определят загатката, се отнасят до гатанката, осъществявана в рамките на пророческата история на земния звяр, а третият ориентир определя загатката, осъществявана за папската власт.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Като казва на онези, които живеят на земята, да направят образ на звяра.“ Тук ясно е представена форма на управление, при която законодателната власт принадлежи на народа — едно най-поразително доказателство, че Съединените щати са народът, посочен в пророчеството.

„Но какво е „образът на звяра“? и как следва да бъде образуван? Образът се прави от двурогия звяр и е образ на звяра. Той се нарича също и образ на звяра. Затова, за да узнаем какъв е образът и как следва да бъде образуван, трябва да изучим характеристиките на самия звяр — папството.

„Когато ранната църква се поквари, като отстъпи от простотата на евангелието и прие езически обреди и обичаи, тя изгуби Духа и силата Божия; и за да упражнява контрол над съвестта на народа, потърси подкрепата на светската власт. Резултатът бе папството — църква, която контролираше държавната власт и я използваше за осъществяване на собствените си цели, особено за наказването на „ереста“. За да могат Съединените щати да образуват образ на звяра, религиозната власт трябва да придобие такъв контрол над гражданското управление, че властта на държавата също да бъде използвана от църквата

за постигане на собствените ѝ цели.“

„Винаги когато църквата е придобивала светска власт, тя я е използвала, за да наказва несъгласието с нейните учения. Протестантските църкви, които са следвали стъпките на Рим, като са встъпвали в съюз със светските сили, са проявявали подобно желание да ограничат свободата на съвестта. Пример за това се вижда в продължителното преследване на несъгласните от Англиканската църква. През шестнадесети и седемнадесети век хиляди неконформистки служители бяха принудени да бягат от своите църкви, а мнозина, както пастири, така и миряни, бяха подложени на глоби, затвор, изтезания и мъченическа смърт.“

„Именно отстъплението подтикна ранната църква да потърси помощта на гражданската власт, и това подготви пътя за развитието на папството — звяра. Павел каза: „Ще дойде отстъпление ... и ще се открие човекът на греха.“ 2 Солунци 2:3. Така и отстъплението в църквата ще подготви пътя за образа на звяра.

„Библията заявява, че преди пришествието на Господа ще съществува състояние на религиозен упадък, подобно на онова през първите векове. „А в последните дни ще настанат усилни времена. Защото хората ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, самохвалци, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, без естествена обич, непримирими, клеветници, невъздържани, свирепи, неприязни на доброто, предатели, прибързани, надути, повече сластолюбиви, отколкото боголюбиви; имащи вид на благочестие, но отречени от силата му.“ 2 Тимотей 3:1–5. „А Духът изрично казва, че в последните времена някои ще отстъпят от вярата, като внимават на прелъстителни духове и бесовски учения.“ 1 Тимотей 4:1. Сатана ще действа „с всякаква сила и знамения, и лъжливи чудеса, и с всякаква измама на неправдата“. И всички, които „не приеха да обичат истината, за да се спасят“, ще бъдат оставени да приемат „силно заблуждение, та да повярват на лъжата“. 2 Солунци 2:9–11. Когато бъде достигнато това състояние на нечестие, ще последват същите резултати, както през първите векове.“ Великата борба, 443, 444.